

A lap szellemi részére vonatkozó minden közlemény a szerkesztőség nevére küldendő.

Kiadóhivatal:
Strausz Sándor könyvkereskedése. Ide küldendő az előfizetési díjak, nyilatkozatok és hirdetések.

Telefon szám 34.

magyar és horvát nyelven megjelenő társadalmi, ismeretterjesztő és szépirodalmi hetilap.

Megjelenik hetenkint egyszer: vasárnap.

Előfizetési árak:

Egész évre K 20—
Fél évre 10—
Negyed évre 5—
Egyes szám ára 40 fillér.

Hirdetéseik jutányosan számítanak.

Nyilatkozatok 1 K

MURAKÖZ

Feloldó aszkasztó:
ZRINYI KÁROLY.

Füveskeresztő:
MARGITAI JOZSEF.

Kiadó és lejtéltalajozó:
STRAUSZ SANDOR.

Béke Oroszországgal.

Az ukrajnai békét tehát az oroszországi béke is követte!

Ezerkilencszáz-tizennyolc március harmadikán, vasárnap délután Breszt Litovszkban aláírták a békeszerződést. A főnkrement, isekre szakgaltott Oroszország meghatalmazottai egy nappal a számukra adott határidőn innen elfogadták a középponti hatalmak feltételeit, melyek elég súlyosak és komorak az orosz hatalomra nézve.

A szemünk előtt lejátszódott békekötés csodálatos történelmi lecke, mert Oroszország sokkal kedvezőbb feltételeket kaphatott volna, mint amik egy pár hetet ezelőtt, amikor királyunk és Czernin gróf külügyminiszterünk ünnepiesen megajánlották keleti szomszédunknak a becsületes békét.

Az aláírt békeszerződés kategorikus és szabatos. A felbomlott, hatalmas birodalomnak minden függő, vajdó ügyét rendezi. Ukrajna közfáraoság oltalmát és sérthetetlenségét kap általa. Észtland, Lívland, Finnország, az Aaland szigetek megszabadulnak láncoktól, melyekkel a zsarnok orosz uralom lekötözte őket. Az orosz haderőnek nyomban meg kell szűnnie. Az orosz hadihajókat vagy leszerelik vagy a háború végéig mozdulatlanul pihennek valamelyik orosz kikötőben. A Keleti-tengert és Fekete-tengert az oroszok megtisztítják az annaktól, akik ezen a vizeken szabadda teszik a velük való hajózást, a Jeges tenger pedig tovább is német blokádnál marad.

Ezek a békeszerződés főbb pontjai. Oroszország területe a békeszerződés aláírásával összesen egy millió 350 ezer négyzetkilométerrel csökken, míg lakosságban 62 millió főnyi a vesztesége. A veszteség azonban nem a mi javunkra válik. Ezek a területek szabad, független országok nagyságát jelentik. Minket a békeszerződésben az az intenció vezetett, hogy jó szomszédságban, jó barátságban legyünk az oroszokkal s vele a forgalmat, a konzuli kapcsolatot nyomban újjáteremtük.

A legirózatossabb verekedés fekete álmából egyetlen pillanlás alatt a derűs béke valóságára ébredtünk.

Az orosz békének azonban még egy haszna lesz. Természetes hajléka az oltár béke lesz. Erre nézve is megindultak a tárgyalások. Előbb a fennhéjázás egy nemével teit ezekre nézve ajánlatot az oltár kormány, most azonban már megpuhított.

Adja Isten, hogy ez a békekötés Hazánk javára váljék. Mert ennek a békének magyar békének kell lennie!

Gyűjtés a hadirokkantak stb. javára.

A hadirokkantak, özvegyek és árvák s a hadiemlék javára a lefolyt héten jelentős adományok folytak be. Jelentőségénél fogva kiemelendő Molnár Dező honvéd altábornagy úr küldeménye, aki egyenesen a harc-térről küldte be a »szent« célra adományát a megbízottakhoz intézett lekötözésben szelvényes üdvözlés kíséretében. A gyűjtőlistát magánál tartotta, hogy lehetőleg ő is ad-

mányokat gyűjtse. Hatalmas öszeggel gyarapította a lányinternátus kabarája is a gyűjtést — 950 K-val, melyet Pataky Kálmán polg. isk. igazgató úr juttatott a bizottsághoz, mint a két kabarátelőadás tiszta jövedelmét.

A befolyt adományok a következők:

Molnár Dező altábornagy	100 K
Lányinternátus kabarája	950 »
Boleratzky Gyula és neje Csáktornya	20 »
Özv. Villányi Ambrusné	10 »
Laitin Dánielné	10 »
Grész Ernőné	20 »
Bencák Stana	40 »
Fischer Endre	5 »
Tóth Dező	5 »
Burgoltis István	4 »
Anhalt Lajos	5 »
Lóbi László	50 »
Földes Mór	20 »
Sárközi Sándor és zenekara	10 »
Maszinak	10 »
N. N.	5 »
Özv. Krasovecz Ignácné	150 »
Mártincsevics Julcsa	20 »
Neumann Mór	100 »
Huffman Lipót	50 »
Heiszig Ferenc	20 »
Spitzer Jenőné	15 »
Scheiber Mór	20 »
Seligmann Ödön	20 »
Hirschsohn Henrik	20 »
Leitner Adolf Zalaújvár	10 »
Neumann Samu	Csáktornya 300 »
Neufeld Lajos	50 »
Graner Dóra	10 »
Graner Henrik	50 »

Fuces!

(Humoreszk.)

Írta: Zombory Gyula.

— Uraim és hölgyeim!

(Ezt egy cingár, nagybajszos úr mondta s miután nem út le utána, mindenki tisztában volt azaz, hogy még akar mondani valamit.)

De, hogy megértsük a tényállást, meg kell mondanom, hogy ezek a felhívó szavak a Bojtor-kereszenyi kaszinó melléktermében voltak elmondva, ahol egy eleve kibocsájtott meghívóra megjelent a helyi intelligenciának az a része, aki magára vette a meghívó eme két passzusát: »akiknek szívében a honi művészetért magásra csapó lángok lobognak... és meglátjuk vannak-e Bojtorkereszenben honfiak és hon-eányok?« stb. s.b.

Megjelentek hát magásra csapódó lánnyal a kántor (a szóló úr), a patikárusság, a jegyzőfőnök, a tanító, egy lőmési, vörös kicsapott diák, aki otthon a mamája birtokán beállt földelárnak; megjelentek továbbá a két patikárusság, az óvodásné, a tanító kisasszony, a vasárnapi szünet leánya, a Lincsi, aki minden hozzát intézett szóra azt felelte: »Köszönöm kérdését, jól.« Eljött még egy varrónkisasszony is, aki — mert papája főkeresztés volt az öreg grófnál, abban az időben, amikor még a kert nem volt a csipetzemű Gutmané — mint az intelligenciához tartozó szinte eljött, dacára annak, hogy rokolyát is varrt a parasztlányoknak a viganót a menyecskének tojásait, babéit, honnan mi cseppent.

És igaza volt. Mért ne lehetne valaki intelligens azért, mert babot eszik, meg tojást? Sőt azt tapasztalom, hogy mennél több tojást eszik az ember, annál inkább szaporodik az intelligenciája.... No s babról hát nem szólok....

Tehát megjelentek.

Olvaszmentelenkedett még egy ádámcsutkás szabólegény is s meg sem várva az ülés megnyitását, átharva a valahonnan kezűgöbe került meghívó szellemétől, ott a terem közepén, minden előzmény nélkül elénkelte a »Száz a libám«-at. Azon-mód, minden levezetés nélkül ki is dobták.

Tiszta lévén a levegő, megkezdhető lett a gyűlés, lévén arról szó, hogy a gyökert vert unalom előzésére műkedvelői társulatot fognak szervezni, mely össze fogja hozni a vidék elit publikumát, közelebbről fűzi a szíveket egymásba s Bojtorkereszen társasáete egyszer s mindenkorra nyelbe lesz íve, csak hadonászni kell vele.

Az az úr, aki itteni diskurzusunk óta folyton fennáll egy izgó-mozgó karosszéken, melyet az óvodásné tartott a lábával, hogy ki ne szaladjon alóla, mint valami fékezhetetlen automból, az a kántor. Törzsember Bojtorkereszenben, mert a hangja miatt nem vitték el máshová. Hangja ugyanis olyan szólító volt, mint mikor két lapos léoniat egymáshoz csapódnak. Négy plébános rezignált már miatta, senhogy sem tudván vele tőnust tartani a hangos mjaéken.

Most üvé a szó, hallgassuk.

— Uraim és hölgyeim! — mindenki hall-

gatta, még a vasáros Lincsi is. A »Száz a libám« szinte szeretle volna hallgatni s elhatározta magában, hogy ha leporolta a nadrágját, rögtön felmegy a kaszinó padlására s a vékony plafonon át fog részt venni a gyűlésben — egy fölé!

— Halljuk! — zugott át a termen, mire kántor úr még egyszer megreszkírozott, hogy:

— Uraim és hölgyeim!

De megint nem folytathatta, mert az olvasóterembe kezdtek beszivárogni a benevolus auditórok, nevezetesen: Sárközi Mózés úr, az új bíró Kistaligásról, aki, mert hogy fűszeres volt valamikor, egy stancillá prominens hordozott szét a jelenlévők között. El is csipkedték a potya édes-séget hamar, hogy Lincsi kisasszony számára már a boltba kellett újból elfuttatni, ahonnan, nem lévén kapható másfajta szopogattivaló, 40 kr. ára fekete medvecukorral jött vissza a kaszinósné. Akkor volt az édesesség, mint egy partvis nyele. Ezt kapta Lincsi kisasszony s úgy szopogatta az egész ülés alatt, mint valami indiánus trabukót.

Gyönyörűség volt nézni.

A termen újra átdörgött a »halljuk« s kántor úr, a kezdeményező, most már megakadályozhatlanul folytatta dikcióját:

— Mindnyosjan, akik itt megjelenni méltóztunk, számot vetettünk a magasabb ügyei, mely bennünket itt ő szehozott. Tudjuk és érezzük, hogy dacára annak, hogy Bojtorkereszeny a művelt civilizáció központi pólusára esik, eljöttelen életet élünk. Nem moszunk, mikor mosogathatunk s nem foglalunk tért, mikor előttünk tátong. Nem

Brodnák Antal Stridóvár	5
Marion György	10
Martincsevics Károly Csorna	10
Áll. isk. tantestület Kotor	20
Mayer Károly Csáktornya	100
Özv. Kántor Bernátné	50
Kosztelics Sándor	50
Baumsteiger Samu Csáktornya	50
Hirschsohn Ernőné	60
Weinstangl Sándorné	20
Stich Istvánné	6
Horváth Mihály	50
Áll. isk. tantestülete Stridóvár	15
Kemény Bözsike Budapest	10
Kemény Elly	10
Kotzig Károly Csáktornya	50
Tanítónővendékek gyűlése	90
Izr. Nőegyesület	500
Összesen	3205 K
Multkori kimutatás	14130
Főösszeg	17335 K

Adakozunk az elesett hősök özvegyei és árvái javára!

Hadseregélyező Hivatal lőpénztára, Képviselőház.

K Ü L Ö N F É L É K.

Panasz....

*Beteg vagyok, beteg a testem, a lelke
Gyógyított reá hiába korosom
Fáj az élet, nagyon kínzó, gyötörő vágyak,
Szertefszólt álmod kisérteni járnak.*

*Meghalni szeretnék, örökre pihenni
A hideg sír ölem nem fáj többé semmi
Botak az mindent: vágyat, álmod, gondot
Üsszetört szívem, elmúlt boldogságot.*

*Amíg panaszomat, fájó keservemet
Bele sírom, hozzá bánatom lelkemet
Rám kacag az élet gunyos mosolyával,
Nyugtot nem talállok, minden mind hiába!*

Kovácsics Katica.

— Kinevezés. Ófelsége a király Zrínyi Aladár 20. honvéd gyalog ezr. tart. hadnagyot főhadnaggyá nevezte ki.

— Kitüntetés. Ófelsége legfelsőbb kérésével Szepesi Dániel m. kir. halárrendőrségi őrmestert és Kalona Gábor m. kir. halárrendőrségi őrségvezetőt a csáktornyai halárrendőrségi kirendeltséghez beosztott alféltiszteknek, a háború alatt teljesített önfeláldozó és bürgő szolgálataik elismeréséül az arany érdemkereszttel vilérségi szalaggal legkegyelmesebben adományozta.

— Halálozás. Özv. Neumann Józsefné, szül. Moises Jozefin, fáradhatatlan és munkás életének 82. évében t. é. március 1. én elhunyt Csáktornyan. A boldogult urasszony, mint Csáktornya város egykori tekintélyes polgárának, Neumann József kereskedőnek, özvegye, kiterjedt rokonsága körében, csendes visszavonultságban töltötte özvegyességének éveit. A boldogult özvegynek a nyilvánosság kizárásával gyakorolt jótékonyágát sok özvegy és árva emlegeti. Az elhunytat, kit a csáktornyai Neumann és Rosenberg családok siratnak, március 3. án d. e. 11 órakor temelték el Csáktornyan. Nyugodjék békében!

— Áthelyezés. A vallás és közoktatásügyi m. kir. miniszter Gráné Molnár Erzsébet várdai közs. isk. hoz beosztott áll. el. isk. tanítónőt a perlaki áll. elemi népiskolához helyezte át.

— Iskolafelügyelői megbízás. A m. kir. vallás- és közoktatásügyi miniszter a csáktornyai és perlaki járás csáktornyai iskolakörzetében levő állami, községi és felekezeti elemi népiskolák hatodik osztályainak záróvizsgájához az 1917—1918 tanévre külön megbízott iskolafelügyelői minőségben Brauner Lajos csáktornyai állami elemi népiskolai igazgató-tanítót küldte ki.

— Szerkesztőváltás. Alsólendvai hírlapjársunk, az Alsólendvai Híradó, szerkesztőt változtatott. Oszeszy Viktor, aki a lapot 12 éven át szerkesztette, a lapot megvált, mert Somogyországú önallostitotta magát. A lap szerkesztéséről március elseje óta Reiter Ernő a felelős.

— A polgári iskola kabareje. Már megszoktuk, hogy a csáktornyai polgári lányiskola internátusa által éventénként rendezett műkedvelői előadásokról csak jót és szépet

trunk. Az ideai előadás is ugyanezen elbírálás alá esik. A folyó hó 3. án megtartott kabaré is a legszebb siker mellett folyt le, ami nemcsak a szereplők ügyességén múlt, de az internátus buzgó vezetője, Bezeredy Margit úrnő rendezői talentumán is, melyvel nemcsak alkalmat nyújt a nevelés alatt levő fiatal lányoknak a nyilvánosság előtt való szereplésre, de a közönségnek is élvezetet szerez, no meg, amit első helyen kellett volna említenünk, a jótékonyágnak is tekintélyes szolgálatot teljesít. Az ideai kabaré a csáktornyai rokkantak, özvegyek és árvák s a hadiemlék javára folyt le. A kabaré több pontból állt. A kontorszínház szerepét Brauner Hona töltötte be kedvesen. A műsor keretében előadásra kerültek: A kávé, Imádkozik a király (melodráma), Hádikupák, Élet és iskola, Magyar Ábránd, A ródlizás, Az elevenen házaspár. A darabok talpraesett szereplői Kardos Erzi, Sipos Olivka, Gálos Gizella, Breiner Sarolta, Hollós Margit, Basa Juliska, Eisler Jolán, Bittera Margit, Fekete Nelli, Besnyák Ella, Choma Ilonka és Ida, Szabolcsonka, Kreutz Mariska, Jung Mária, Spiegel Margit, Heinrich Elsa, Országh Mariska, Csizmák Éva és Hieber Hona voltak. Zongorán szép tehnikával Boleschall Margit és Hollós Margit játszottak. Az általában ügyes szereplők közül különösen Molnár Éva vált ki, akinek rutinja és előadói tehetsége mindenkit meglepett. Az előadás precíz és összevágó volt; a leánykák bátor, otthonias játékkal általános tetszést arattak. A kabaré a nagy érdeklődésre való tekintetből hétfőn este megismételték.

— Szabadságot katonák bevonulása. A harcterről és belterületről szabadságot katonák, vasúti zárlat folytán, hadügyminiszteri rendeletre csak március 11-én tartoznak bevonulni.

— Köz és eletszükségleti cikkek bejelentése. A közéletnevezési kormánybiztosnak a vármegye alispánjához intézett rendelete értelmében a vármegye területén lévő összes köz- és eletszükségleti cikkek összeírandók. Az alispán ez alapon a vármegye területén az összeírást haladéktalanul elrendelte annak a feltüntetésével, hogy egyesek

tud rólnak senki, mi is csak elvélve látjuk egymást. Én félve térdestem önmagamtól, mi akar ez lenni? Kasztrendszert tül fel Medusa fejét köztünkben? Mióta nincs egy disznótör, pedig vagyunk elegendő! Mióta nincs egy néveszte, egy majális! Évek, évtizedek óta! Ez így nem tarthat tovább! (Itt azt akarta mondani kántor uram, hogy hát örökké magát egye az ember? De mégis visszafojtotta keserű kifakadását s emigy időmította.) Ténünk kell valamit! Szellemi kapcsolcs van szükség!

— Talán zicherkapocs? — korrigálta ki az ovodásné. Kántor úr folytatta:

— Alakultunk egy tes, tegy lélekké (itt az ovodásné tapsolt), alakítsunk műkedvelői kört. Vigyük be az életet a szinpadra s a szinpadot vigyük ki az életbe. A Gőndör Sándorok, Finom Rózsi legyenek az életben is egymásnak Gőndörrei és Finomai. (újra taps az ovodásnéttől.) Csak a kezdet nehéz, de aztán nincs, aki haladtában megállítsa a lavinát. Lavina leszünk, ledöntjük az előítéleteket, a kasztokat, az elzárkózás gipsz várait és virulni fog Botorkerecseny és a Haza!

(Még akart mondani valamit, de a diák megcsiklandozta az ovodásnéit, az megmozdult s az igró mozgó szék kibillent a kántor alól, hogy az úgy el talált hosszabban terülni a padlón, mint egy fali térkép.

— Omen! kiáltotta az írnek.

— Nix omen! rezonirozott a kántor s fel-tápaszkodott a földről és ezzel megalakultnak jelentette ki a társulatot.

Megválasztották a pénztárnokot (ez a fő!), a könyvtárnokot (könyv még nem volt sehol), rendezőnek és elnöknek pedig egyhangulag a kántort kiáltották ki, aki — bár előre tudta ezt, annyira még volt hatva, hogy ünnepélyes fogadást tett, miszerint mátlól fogva két úgnek szenteli életét: a paranzgyerekeknek és a Múzeának.

Hozzáfogtak a darabválasztáshoz.

Darab ugyan még nem volt, de mert a tagok valamennyije látott és ismert szindarabokat, tehát mindenki megtette a maga ajánlatát.

Az ovodásné »Bob herceget« ajánlotta, a kántor »Falurosszát«, a diák a »Pajkos diákok« mellett foglalt állást, míg a patikáros semmi áron nem akart tágtani a »Kikapós patikáros« mellől. Az ovodásné a »Hálókocsi ellenőrzése« gondolt, de csak a tanítónéknak merete megugni. Lincsi kisasszonyt is megkérdezték, mire ő azt felelte hogy: »Köszönöm a kérdést, jól.«

Ez a felelet alkalmat adott a jegyzőrnoknak, hogy ajánlja a »Süketnek kell lenni!« című francia bohózatot.

Végre megállapodtak hogy az »Árendás zaidót« hozzák szinre uttörő darabnak (hadd törje a zaidó az utat), de azóra szó, miután a zaidó szerepe senki sem akart vállalkozni, mert a szükséges jargont egy sem bírta, átcserezték határozatukal a két kisebb vígjátéknál maradtak, mely műkedvelőknek inkább megfelel.

»A rumos üveg« című német és a »Pametta kalap« című francia vígjáték lett kitzüve. Röggtön levelezőlapon meg is rendelték a két darabot,

megírván a székvárosi könyvkereskedőnek, hogy a pokolból is teremtesse elő a két darabot.

Denkve meg is jötték a kis füzetkék s a szerepek kiosztattak, csakhogy mikorra az első próba ki lett tűzve, a 9 szereplő közül 4 beteg lett, 2 elutasított halaszthatlan dolgaiban, 2 visszaadta szerepét, mint »nem nekivalót«, csupán az elnökrendező kántor álldogált ott magában bcsan, mint boglya tetején a gölya, a terem nyitott ajtaja között pedig az ádámcsutkás szabólegény leselkedett. Szörnyű mód elfogta a keserűség kántoruramat, aki családátlan nyomorult életén így akart kicsit reperálni, ezzel a szellemi fűszerrel neki támadt a sneidernek:

— Nem magát dobtok ki a multkor? — kérdezte maliciozusan.

— Szolgálatára, felelte az.

— Az ördögnek a szolgálatára, nem az énnyémre. Mit akar itt megint?

— Ha talán szükség volna....

— Mire?

— Valami figurára!

— Hát aztán tud maga figurázni?

— Micsoda? Énekelek, hasból beazélek, kezemen járok, fejtestőn állok, pántlikát eszem, tüzelt okádok, ugatok; füttyölök, mint a rigó, kibuzom a tuat kártyából a zöld hetest, kinyitom a lakatot kulcs nélkül, táncolom a vakikkot, kifordítom a szememet, fölállok a sörös üvegekre, láziaszt szabódek ki a hamuból stb. stb.

A kántor majd leestet bámulatában az szatszögletről, hova féldoldalosan fektűt.

és vállalatok a cikkekben már eddig mennyit jelentettek be? A rendelet szerint bejelentendők: szemes termények és őrlémények; hüvelyesek; burgonya; dara, rizs; hagyma, dughagyma; mák, dió, méz, zöldség, aszalt szilva, szilvaiz, maláta, cukor; kávé, kávépótlék; olaj; makaroni, tarhonya, kétszersült, mézeskalács; füstölt, szárított hús, kolbász, szalonna, zsír, hárj; konzervek; szesz, ecet, sajtok, turók; szappanok; kerti vetemények; gyapjú- és kenderkészletek, len-, kender- és gyapjúszövetek, fonalak, cérnák, kész ruhák, fehérneműkészletek, szén- és fémennyiségek. Az összejáráshoz szükséges ártapokat az előjárásig e hó 11-én küldi úrfel, melyeket kitöltésük után az előjárásig kiküldöttei 15-én beszédni fognak. A kimutatások a kormánybiztosnak március 27 re küldendők be.

— **Állandó mozi.** A Rákóczi-utcai állandó moziban a mai előadások műsora: Lord Löwen végzete (szenzációs detektivdráma 4 részben); Menyasszonyrablás (vígját. 3 felv.) — Szerdán a Fekete gyémántok II. rész. — Előadások kezdete d. u. 6 és este 8 órakor.

— **Felolvasás.** Matschenbacher Edvin dr. a nagykanizsai kir. törvényszéki hatalkorúak bírája, jövő kedden d. n. 6 órakor a kereskedelmi kaszinó dísztermében felolvasást fog tartani. A felolvasás nyilvános, amelyre a hatalkorúak iránt érdeklődő közönség ez uton is meghívatik.

— **Megvan az előzetes oláh béke!** A központi hatalmak és Románia részéről a hó 5-én este írták alá az előzetes békeszerződést. Eszerint Románia lemond a Dobrudzáról; ennek fejében szabad utat kap a Fekete-tengerhez; területi határigazításokat tesz Magyarország javára; beleegyezik megfelelő gazdasági rendszabályokba és hadseregét leszereli.

— **A szalás takarmány és alom gazdaságos felhasználása.** A mindinkább érezhetővé váló takarmányinség kikerülésére a földművelésügyi miniszter rendeletet adott ki, hogy a meglévő szalás takarmány és alomkészletek a lehető leggazdaságosabban

használhassanak fel, hogy ezek a készletek a jószágoknak a legelőkre való kihajtásig tartassanak. Ez okból megtiltja a szalás takarmányoknak almózára való felhasználását s elrendeli, hogy mindazon helyeken, ahol eddig a szalma vagy egyéb takarmányozási célra alkalmas alomféle pusztán almózára használtatott fel, ezek homokkal, vénhedi, korhadttal, sással vagy löreggel pótoltasanak, hogy az ily módon megtakarított szalmakészletek a megindítandó szalmafutási akció keretében feldolgozhatók legyenek.

— **Felhívás.** Csáktornya előjárósága ezúton is felhívja Csáktornyanak minden arra hivatott lakosát, hogy a hernyók, vértetűk és később mutatózó cserebogarak kiirtására és pusztítására nézve akként intézkedjék, hogy ezek a munkálatok, különbeni súlyos törvényes következmények terhe mellett, március 25 ig okvetellenül befejeztesenek.

— **A segédszolgálatos tanítók felmentése.** A hadügyminiszter rendelete értelmében sz arcvonalbeli szolgálata nem alkalmas légénységi állományi és a mozgóltes országrésben beosztott tanítókat szolgálóképeségi fokuk megállapítása végett újból megvizsgálják. Az alkalmatlannak bizonyult, vagy csak őrszolgálatra alkalmasak július 15-ig fel fognak mentetni.

— **Az orosz hadifoglyok itthon.** Az Oroszországból visszaérkező hadifoglyok 4 heti egészségügyi és a bolsevikizmus miatt u. n. erkölcsi veztegrár után négyheti szabadságra hazabocsátatnak. Eunnél hosszabb szabadságot, a mai katonai viszonyok között, semmiesetre sem kaphatnak. E tekintetben csak azok kivételnek, akik mezőgazdasági szabadságra tarthatnak igényt, hogy gazdaságukat rendbe hozhassák és földjüket megmunkálhassák.

— **Utazási kedvezmény.** A beteg vagy sebesült katonák hozzátartozói félmenetdíj vasúti jegyeket válhatnak, ha a beteg vagy sebesült katonák meglátogatása céljából utra kelnek. Az igazolványokat, melyek alapján félárú jegyet váltani lehetesen, a járási főszolgabírák adják ki.

— **A kilincsek rekvirálása.** Az ajtókilincseket most már csakugyan le fogják szedni. Miután kellő számú pótajtókilincseről gondoskodtak, az állami hivatalok, indóházak, kaszárnyák, iskolák stb. vas-, magánlakások pedig fakilincseket fognak kapni.

— **Orosz foglyok letelepíthetnek.** Az orosz foglyok Magyarországon maradhatnak, ha visszamenni nem akarnak. A letelepedésre engedélyt kell kérni s ebből a célból a fogolytábor ügyeleti tisztjénél kell első sorban jelentkezni.

— **Köszönetnyilvánítás.** A Csáktornyai Takarékpénztár R. T. 100 K-t adományozott a Csáktornyai Önkéntes Tűzoltóegységnek, melyért ezúton is hálás köszönetét nyilvánítja a tűzoltóparancsnokság.

— **Alkalmatlanok behívása.** A honvédelmi miniszter rendelete értelmében a népfelkeltési szemléken alkalmatlannak talált közalmi munkásokat s közlekedési és szállítási vállalatok alkalmazottait a fegyvernélküli szolgálat körül lehetőleg mellőzni kell.

— **Fecskendők rekvirálása.** A belügyminiszter rendelete alapján a hasznavehetlen tűzoltó fecskendőket országsszerre rekvirálják. Ezeknek a fecskendőknek a rézalkotórészzeit nagyon használhatják, azért sürgetik beszállításukat.

Szerkesztői üzenet.

N. M. Budapest. Nagyon sajnáljuk, hogy kifogásolni valót talál abban, hogy Neuwirth Ferdinánd haláláról nem emlékezünk meg. Ennek egyszerű oka van: nem kaptunk gyászjelentést s így nem is tudhattuk, hogy Neuwirth Ferdinánd meghalt, — hogy Csáktornyára hozták s itt eltemették. A halálesetről és temetéséről minket senki sem értesített.

Szeretettel adományokat kér a Hadsegélyező Hivatal!

Átvételi különítménye, IV. Vác-utca 38 sz.

Eladó

kikészített 9 róka-, és 2 vidrabőr.

Wirth László

tanítónál Bottornyan.

— Tyű!! kiáltott, azt a bokorogróját! Aztán hol tanulta maga mind ezeket?

— Hol? Az apám komédiás volt, de, hogy rosszul ment a dolog, engem szabóságra adott.

A kántor gondolt egyet.

— Hát nadrágot tud-e varrni?

— Ojjé!

— Kabátot is?

— Ojjé!

— Mindent?

— Mindent.

— Tudja mit?

— Tudom.

— Hát mondja.

— Nem tudom.

— Hát akkor ne kotyogjon, hanem várja meg, míg én beszélek.

— Várom.

— Mit fizetek én magának estésimint, ha maga nekem mind végig figurázza azt, a miket itt nekem elsorolt.

— Két forintot.

— Gilt! Itt a kezem, de a nadrágotat is megvarrja?

— Meg.

— A kabátomat is?

— Azt is.

— Helyes, iszik egy pohár sört?

— Akár kettőt is.

Hoztak, megitták, aztán felkerekedtek.

— Menjünk a lakásomra — szólott a kántor;

mielőtt azonban távoztak volna, krétával ezt a verset írta kántor uram a terem asztalára:

Itt se lakodalom,
Se tor, se néveste,
Az is elvéte hogy
Keresztelő lenne,
Mükedvelőket is
Csak pingálva látni,
Nem élnivaló hely,
Legfeljebb meghalni.
Itt hagylak hát Bojtor-
Kerecsen örökre
Nem leszek parasztnak
Sem lova, sem ökre.
Aki látni akar,
Jöjjön el Tokajba,
Hogy eszem a kócot
Kilőszám, duettba.
Isten veled Bojtor,
Bíróstul, papostul
Reggelre ott járok
A zajtó Tiszán tul.

Kántor uram még az nap összepakkolt. Bot, pipa, parapló zsinembe, néhány cókmoz egy nagy szürke hárász kendőbe kötve a szabólegény háttára; a szomorú lakás kulcsa fel a pitvar szögére, majd megtalálja a harangzó — azzal Uccu neki, vesd el magad — megindult a »művésztsaság«, neki a Tiszának s már másnap délután hirdették a plakátok Tokaj érdemes lakosságának, hogy:

Meguván a kántorságot,
Szerveztem egy társaságot,
Ki kardot nyel, ki tüzet hány,
Jeles művész ruind valahány.

Magam pedig utóljára,
Ha rágyujtok egy nőtára,
Mégbamulja ország, világ,
Tisztelettel a

Társaság.

Az előadásán 40 krajcárt vettek be s a kántor uram nézte, hogy szökheszen meg a sneidertől, kinek 2 forintos vacsoraköntője volt a »Kársz«-ban.

Szánván-bánván tettét, hajnalban visszabandukolt Bojtorra s mikor lakásához ért, a sneidert is ott találta ögyelege a kaszinó előtt.

A kplcs ott lógott még a pitvar szögén. A terem asztalára irt búcsú-verset sem olvasta szerencsére senki. Így hát se névnap, se tor, sem Gondörök és Finomak találkozásá nem tartkítja a bojtorkerecsenyiek életét s mindezekért számoljanak isten és ember előtt a mükedvelők, mert, hogy a kántoron nem mulott, az szent és egy igaz!

Eszerint még ma is resignálnak a bojtorkerecsenyi papok, csak úgy, mint régen, annak előtte. A mükedvelőtársaságból ugyancsak semmi sem lett. Így hát se névnap, se tor, sem Gondörök és Finomak találkozásá nem tartkítja a bojtorkerecsenyiek életét s mindezekért számoljanak isten és ember előtt a mükedvelők, mert, hogy a kántoron nem mulott, az szent és egy igaz!

Sve pošiljke, kaj se tiče zadržaja novinah, se imaju poslati na ime urednika u Csáktornya.

Izdateljstvo:
kajžara Strausz Sándora
kam se predplate i obznane pošiljaju.

MEDJIMURJE

na horvatskom i magjarskom jeziku izlazeći društveni, znanstveni i povijesni list za pak
izlazi svaki tjeden jedanokrat i to: svaku nedelju.

Predujstvo ova je:
Na celo leto K 20 --
Na pol leta 10 --
Na četvrt leta 5 --
Pojedini broji koštaju 20 B.

Obznane se pošilju pogodbe i na računima.

Odgovorni urednik:
ZRINYI KÁROLY.

Glavni urednik:
MARGITAI JÓZSEF.

Izdatelj i vlasnik:
STRAUSZ SANDOR.

Saradnik:
SRÁY FERENCZ.

Mir je s Rusijom sklopljen.

Vu Brest-Litkovcu su se opet pogadjali za mir s Rusijom. - Rusi su prisiljeni bili, da mir sklopiju. - Nemška vojska je samo 6 vur daleko od Petrograda. Naša vojska je vu Ukrañiju mašerala, da tam reda napravi. - Rumunjska bude se pomiriti morala, ar je vu velikoj stiski. - Rumunjski kralj se je s našem ministrom Czerninom razgovarjal zbog mira. - I Srbija bi se rada pomirila. - Naši zarobljeniki su vre svi na putu iz Rusije.

Kak stojimo na bojnomo polju?

(M. J.) Nemška vlada je na rusku vladu pismo poslala, vu kojem je na zna nje dala, da se bude samo onda pomirila s Rusijom, ako bude ona nemške zahtëve prijela i ako bude gledala, da se zahtëve zaistino i dovršiju, ar se neće i dalje za nos voditi, kak onda, da su se prviput pogadjali za mir vu Brest-Litovsku.

Nemška vlada je na znanje dala ruskoj vladi, dok se protokoli za sklopljen mir nepodpišeju, ona bude s svojom vojskom dalje rukovala vu Rusiju. Na to se je boljševikianska vlada prestrašila i kajti vidi i zna, da se Nemška ne šalje, odmah je telegraferala na nemšku vladu, da prime sve zahtëve nemcov i da je pripravna taki početi se pogadjati za mir. To se je 24 ga februara pripetilo, da je ruska vlada telegraferala nemškoj, našoj, bulgarskoj i turskoj vladi. Izposleniki naše, nemške, bulgarske i turčinske vlade, tak takaj i ruske vlade su taki vu Brest-Litovsku odputovali, da pogodbe za mir dovršiju i pogodbene protokole podpišeju.

To je bil vu prošlim tjednu najznamenitiji dogodjaj, kaj našim čitateljem na znañje dajemo.

Dodamo još k tomu da su ruski ablegati vu Petrogradu 24 ga februara spravišće držali, vu kojem je 126 zastupnikov za mir, 85 zastupnikov pak proti tomu glasovalo, 28 ablegatov nije hotelo niti za mir, niti pak proti miru glasovati. Kajti je veška stran za mir glasovalo, za to je ruska vlada na našu, nemšku, bulgarsku i turčinsku vladu telegrafirala morala, da prime one zahtëve, koje od Rusije potrebujemo.

Da je Rusija, tak hitro privoljila, da se zaistino pomiriti hoće, tomu je najveksi znak da nemška vojska tak brzo ide vu Rusiji naprej prama glavnomu varašu, da nemški šeragi vezda samo šest vur daleko stojiju od Petrograda.

Ako bi Trockij pošteno pristupal svoju domovinu na spravišću vu Brest-Litovsku prvi put, pak nebi nateguval razpravu i s

vklanjivimi reči napelati hotel nas i naše saveznike, bi se vre zdavnja podpisali mir onda, gda se je s Ukrañijom. Onda bi i leži išlo, kak vezda. Ali vezda vre nebu njegov najbliži sused, nemec tak fal sklopil mir s njim, kak bude vezda sklopil.

Med onimi, kaj Nemška od Rusije potrebuje su i sledeća:

1) Ruska mora s Nemškom i s nami vu prijateljstvu živeti. 2) Poljeg Nemške ležeći orsagi, kakti: Kurland, Livland i Estland nebudu više pod Rusiju spadati, nego budu samostalne države. Tak takaj budu se od Rusije odtrgnule i samostalne postale: Poljska, Ukrañija i Finska. Anatolija zvanog orsaga izhodna stranjka bude se odzela od Rusije i k Turskoj se nazaj priklopila. 3) Ruska vojska i boljševikianska črlena vojska mora odmah ostaviti gori pomenute zemlje. Reda bude vu Livlandu i Estlandu nemška vojska napravila i obdržala. 4) Rusija mora taki mir sklopiti s Ukrañijom. 5) Ruska i črlena vojska se mora odmah rezpustiti i vojnike dimo poslati.

Ove i još drugih pet malo važnih zahtëve je Rusija prijela, pak svoje izposlenike vu Brest-Litovsku poslala, da se razprave za mir dokončaju i protokoli podpišeju.

Kak se iz toga vidi, ipak smo mi i nemci dikturali mir rusu, koj je pred tremi leti s silnom svojom vojskom na naš orsag vdrl, grozil se nam i zasigurno držal, da bude ruska vojska za par tjednov vu Badapešti po vlicah se setala, jela našega kruha, pak pila naše vino. Kak se je to naopak pripetilo! Hvala budi gospodinu Bogu, da je tak!

Kajti boljševikianska črlena vojska harači posvud vu Ukrañiji, sami ukrañičanci su prošili nas, da bi njim se na pomoć zurili. Na prošnju ukrañinske vlade, naša vojska je pod vojstvom generala Böhm-Ermollija vu Ukrañiju mašerala. Prvi den su naši 10 jezer boljševičancov polovili, koji su svoje puške doli deli. Nad rugoj strani Ukrañije nemški general Linsingen zatiskaše boljševikovčance. Nemški šeragi su vre 300 kilometrov daleko vu Ukrañiju dospeli.

Vu Rumunjskoj se je takaj sve preobrnulo vu prošlim tjednu. Člarni rumunjski kajti od nikud nemreju pomoć dobiti, su vu najveštoj stiski. Radi bi se pomirili, ali nekakvoga haska bi ipak radi imeli iz tabora. Proti tomu osobito magjarska vlada i magjarski političari delaju, ar kak bi to moglo biti, da bi tolvaj, pak razbojnik za to kaj dobil, ar je vkrasti, pak robiti hotel, pak je ne mogel. Naši i rumunjski izposleniki su se vre vu Bukareštu zišli. Rezprave su se počele za mir. Rumunjski kralj je zaprosil Czernina grofa, našega ministra za izvanjskih poslov, da bi se s njim razgovarali mogel. Grof Czernin je vu onu stran Rumunjske odisel, koja stran još k Rumunjskoj spada. Tu su se zišli rumunjski kralj i naš minister. Kaj su se spomniali i kaj su dokončali to se još nezna. Ali sigurni moremo biti, da rumunji od nas nikaj nebu dobili, nasuprot nam bude moral dati nekoje falate zemlje na medji, koje mi trebamo za našu granicu. Naš ministerpredsednik bude na razpravu takaj odputoval, ar Magjarsku najbolje zanimaju pogodbe za mir s Rumunjskom, kajti je Magjarska vu najbližšem susedstvu s Rumunjskom.

Srbska vlada, koja vezda vu Francuzkoj stanuje, se je zahvaljila i prepala. Nova vlada bi rada nekak iz blata vun zgaziti, vu kojega je toga orsaga stara vlada spravila. Čujeju se glasi, da bi se i Srbija i Črnaogora pomiriti hotela s nami.

Od onih naših vojnikov, koji su vu ruskom suzanjstvu robi bili se sledeće čuje:

Kajti ruska vlada niti svoje vojnike nemre izdržati, iz vnoгих logorov su naše i nemške vojnike rezpustili. Ovi su pesice, ih gde su mogli, po željeznici su se zurili dimo. Oni, koji su blizo našega orsaga, kak na priliko vu Ukrañiji bili vu suzanjstvu, su vre vu Austriju i Magjarsku dospeli. Ali oni, koji su daleko, napriliko vu Sibiriji, budu još par tjednov, nekoji i par mesecov trebali, dok budu dimo mogli dojt. To je istina, da su vre svi na putu prama domu.

Zipovedništvo naše vojske javi, da svaki den po četiri, pet jezer naših vojni-

kov dohadja prek granice. Ovi nesmeju taki dimo iti, nego budu 14 dni vu kasarne i špitale došli, gde budu previziteruvani i pod pažajom, da nebi iz Rusije kakov beteg dimo donesli. Po 14 dni budu još 4 tijeđnov ostali vu kasarnah, gde bude se s njim po vojničkih regulah postupalo. dok se opet vojničkoga reda privođuju. Ar ima vnođih takovih, koji misliju, da se je red i pri nas tak preobrnu, kak vu Rusiji, gde ljudi bolj-sevikiđanci kradeju i robiju, pak iz toga živiju.

Vera našli su se i izmed našimi, vu robstvu bivšimi vojniki vnođi takvi, koji su po putu bogčuvati i krasni morali, ar jim nigdo nije jesti dal. Takvi su vu čoporth putovali prek Rusije, pak gde jim nisu iz dobra dali, su prisiljeni biti, da pod silom odneseju, ar je glad huda stvar i prisili naj-poštenesega vojnika na zlo.

Oni, koji su 14 dni pod pažnjom a 4 mesecov vu kasarnih bili budu dimo pušćeni na slobodu i to na mesec dni, a onda ako bu treba, bude moral opet svaki k svo jemo regimentu rukovati.

Vu kasarni naši iz Rusije dimo došli vojniki dobro živiju. K njim su pridjeljeni vojnički svećeniki i oficiri, koji jih podvu-čaju, kak je pri nas i kakve su okolnosti vu našem orsagu, ar su si ovi Bog zna, kaj česa vu glavu vzeli vu Rusiji, kaj pri nas nega. Da se ovi, iz sužanjstva došli vojniki duševno i telovno okrepiju, dok su vu kasarnah, vurediju jim teatre i druge zabave.

Vojničko zapovedništvo javi, da su naši iz Rusije dimo došli vojniki dosta dobro oblećeni vu rusku vojničku opravu i da dobro izgledaju. Vezda budu svi našu vojničku opravu dobili. I zbog toga treba, da jih nepustiju odmah dimo. Taborski svećeniki, pak oficiri, koji su k ovim vojnikom pridjeljeni, su i za to, da na prošnju vojnika mu vu svem navuka daju, pak da pišeju fami-lijii onoga vojnika, koj nebi znal pisati.

Naša, austrijanska i nemška vlada bude odredila, da se letos giedeć na taborska

vremena predi počne letna vura, kak lani; tojest prvoga aprila bude se kazalo vure s jednom vurom naprej porinulo. Letna vura bude do 22 ga septembra, tojest s jednim mesecom duže trajala kak lani.

Na taljanskim frontu nikaj znamenitoga se nije dogodilo vu prošlim tijeđnu, tak takaj niti na francuzkim frontu. Taljani su vu strahu, da budemo opet veliku navalu počeli proli njim.

Gda smo zgotovili ov članak za naše čitatelje, došli su brzovaji, da se je prošlu nedelju popoldan ob petoj vuri vu Brest-Litovsku mir s Rusijom sklopil i kontrakt podpisal. Rus je sve prijeli moral, kaj smo mi i naši savezniki pred njega predložili. Žmečki su naši zahtěvi bili za ruse, ali spa-metneše nesu mogli napraviti, kak da su privoljili k svemu, kaj smo mi i naši sa vezniki od njega potrebuvali. Kaj smo od rusa potrebuvali, to smo vre gori naznačili. Ono je rus sve podpisal.

Tak ipak jedenput, hvalja budi Bogu, na to smo se prebudili, da je mir sklopljen s celom velikom Rusijom! Za kaj smo se Bogu molili, za kaj smo se trudili i zbog česa su terpli naši sini na bojnom polju mi pak doma, to nam je donesel četrti marc-ius. Rusa smo predobili i mir smo mi nje-mu diktovati a ne on nam. Naša domovina stoji, kak je pred jezero letah stala, ali Ru-sija je na filate reztrgana i rezdrapana. Kaj je on s nami štel napraviti, to se je s njim dogodilo.

Nemška vojska odmah, kak se je mir sklopil, zapostavila je dalesnju svoju na-valu vu Ruskoj. Vezda je po celoj ruskoj liniji mir. Trgovina se je opet počela s Ru-sijom. Pri nas vu robstvu bivši ruski za-robljeniki budu po malen dimo pušćeni. Naši vre putaju dimo, a vnođi su vre i doma.

Rumunjska se još gblje, gda ove rede pišemo, ar za se preteške drži paragrafe, koje mu mi diktujemo. Ali bude moral mir sklopiti, drugač bude i za rumunja dražeži mir, kak je za rusa bil. Rezprave s rumu-

njom nesu javne, za to malo je zosati, od česa se pogadaju naši i njegvi izposle-niki. Vezda tak stoji stvar, da budemo dalje išli s našom vojskom vu Rumunjsku, ako ona nebi privoljila onak mir sklopiti, kak mi hoćemo. Nego do toga nebu došlo, ar je rumunnj vu velikoj sili i stiski.

Fondanje krvne vuši.

Krvna vuš je jako škodлива stvar, koja vu sadovnjaki na jabučnim drěvo velikoga kvara dela. Na hruskovo drěvo malogda se nastani, višeput na glog.

Krvna vuš na jabučnim drěvo po stebli pokitju živi, divje kitice pak čisto obkoli. Ako je na drěvi nekakva falinga, naprimer kita za čebiena, najpredi se ovdi na stani krvna vuš Ovdi drěvo otekne i za tak ote-ceno drěvo tak veliju, da «raka» ima.

Već je sdalka videti, gde se krvna vuš nastani, jerbo onu mesto je tak belo, kak sněg. Ako ovoga beloga mehina doli spu-bnemo, na ovim mestu na stotine, na hiljada najdemo krvnih vusih. Ako se za istinu ho-ćemo osvedočiti, da na drěvu se je krvna vuš nastanila i zapovala, onda ako beloga mehina sprstom pretisnemo i krvi spodobna voda se vidi, onda sigurni moremo biti, da na drěvu krvne vuši imamo.

Ako na jabučnim drěvo krvno vuš spa-zimo, odmah ju moramo sfondati, jerbo po ranah stalno se bude plodila i ne dopusti, da se rane zarasteju i negda tak se spova, da celo drěvo je toga smrada puno,

Drobněše kitje na kojim se krvna vuš zadržava ili spoka od pikanja ili pak oteče. Na takvim mestu onda stoprav se veselo, dalekova krvna vuš. Takvo drěvo još 5—6 lět živi, tak rekuć, mući se; ali onda se vuništi.

Dakle ako na nekojim drěvo krvne vuši spazimo, odmah se moramo pobriniti, da je sfondamo i da tak obranimo našega sadovnjaka od krvnik vuših

Po kojih kit ceh krvne vuši živiju, ove

Zabava.

Zadnji!

(Pripovest iz Lojnog polja.)

V blatino jarku blědi, pospani i od dima zmazani gladni soldati su stali. Vzorju su zbili nazaj zsdnjega ruskoga sturma. Sunce je zacelo gori iti i siromaki su mogli videti pred svojim jarkom i dalje mrtva tēla neprijatelja. Negdi je samo jedan ležal i negdi je četiri, pet i deset ležalo, ki su jeđen v drugoga vpljeteni bili i onak čekali onoga, ki bu nje pokopal. Soldati niti nisu bili željni-ta mrtva tēla gledati, kaj su oni v noći s mašinpuškami pekosili, nego za-lostno i plašljivo su gledali na neprijateljski jarek, jeli se gibleju tam.

Iz druge strani je sve mirno bilo. Od ove strani sanitěci su nosili oranjene nazaj k prvaj pomoci. Da su nje znosili, onda su mrtve sklali skup i zatim su nje počeli no-siti nazaj na cator, koj je par sto metrov bil daleko od jarka.

Soldati su niti to ne šteli zeti v pamet. K tomu su se već tak prevćili, kak da bi čepana drva nosili. Već su se tak prevćili, k tomu; denes ove, zutra pak nas. Med tem je strašna megla nastala, da se je samo malo buskalo sunce. Jarek kak pri njh, tak i prek tam, je bil miren, samo od nekođ zdaleka se čulo štukovo tulenje. Trudni i

gladni soldati ki nisu dva dana hranu vidli, od strašne zime drhtajuć su probali se malo barem odpočinuti. Mućil jih je glad i veliko blato, v kojim su morali stati. Nekoji su iskali vodu, da se malo vmiěju, najveć njih je onak stojeć zaspalo. Nekoji su probali stěpati žape, mrti se gde šteta drobtina zmore, i nekoji su trplivno čekali na toplo hranu, koja mora doći do njih. Topla hrana, zelje s kalampěrom je došla. Ovak sto-jeći su počeli jesti.

Kak su jeli, došel je glas, da poldne ob dvanajsti vuri bude se počel oružni mir. Na taj glas su već jako dugo čekali i zad-nje dane su već niti nē vupali veruvati kajti neprijatelj je njih zmirom sturmal.

I vezda bi to istina bila! Čudnovito je jedan na drugoga gledal. Nesu se mogli tomu radovati, jer su strašno trudni bili. Zapovednik je skup zezval oficire i s ost-rim glasom njim je dal zapoved. Oficiri su takajše jako trudni bili, ali na ov glas: mir gu tak počeli friško skakati i veselje delati med soldati, kak da bi najbolje počinjeni bili. Sve je bilo zeljan, kajti siromaki su jaku trudni bili. Nekoji su poiskali mesto gde su si malo mogli nasloniti glavu, a drugi pak su onak stojeć počeli drěmati.

V jutro ob deseti vuri je bilo treba premeniti stražu, koja je pred drotnatru

plotu morala paziti ili poleg cigelnate štene. Negda je tam ljepi kaštelj stal, iz njega je samo jedna štena ostala, drugo je neprija-telj do zemlje s štuki sporušil. Pri štēni je bilo treba premeniti stražu.

Ova oštra zapoved je bila dana. Te nes-rečne štene okolica je bila najbolje pogibelj-na. Neprijatelj je imel još juša do tam do poldne sturma napravi. Vzorju, kada je ne-prijatelj njive linije sturmal, najbolje je pri štēni vdiral. K štēni je treba poslati stražu, ta zapoved je bila predana jednomu na pol šerom glavom oberlajtinandu. Gori, doli je poglednul po jarku na spavajuće soldate ki spaju. Oberlajtinand si je na oči potegnul kapu i pital, koji bi se javil samovoljno na stražu k štēni?

Nišci se nije javil. Oberlajtinand je glasneše opetovao svoje pitanje. Soldati onak pospani su samo jedan na drugoga plašljivo gledali. Oberlajtinand je tretjiput opeto-val svoje pitanje i niti vezda se nišci nije javil

Okulica kre štene je nevarna, kajti od-nut neprijatelj ima siguren cilj na onoga, ki tam stoji, i k tomu ruski kanoneri već v snu znaju ta streljati. Već par tjeđnov se malo gda pripetilo, kaj bi čela straza došla nazaj. Soldati su tiho bili. Oberlaj-tinand je čekal jeden čas i ne znal, kaj bi

bitice moramo odrezati, ali na to moramo paziti, da krvne vuši doli ne scuriju. Ove bitice onda odmah skurimo. Zatim pak tako počnemo rane snaziti i vratiti.

Krvne vuši s petroleum emulziom moramo fondati. To pak ovak moramo si napraviti:

Vu pol liter vode 7 i pol dekah za pratu sopona denemo kuhat, kak se dobro zevrelo, jeden liter petroleuma vležemo nuler. To onda tak dugo moramo meštati, doktam ne bude tak gusto, kak vrhnje.

Na ovu emulziju na svaki liter, četiri litrov mlačne vode vležemo i opet dobro skup změšamo. S ovom emulziom onda na mažemo sve rane po drevju.

Mazati s pemalino moramo i to tak, da pemalina tak denemo na ranu, da odmah cela rana je podupim, poleg toga se mora to tak delati, da krvne vuši ne scuriju doli na zemlju.

Na mesto petroleuma moremo i repično ulje nucat, važno je to, da dosta mehko bude.

Ovak na mazane rane zatim još i skatranom moramo namazati, ali ne čisto sfriskim, jerbo friski katran je na škodu drevju. Zememo jednoga lonca, na lějemo ga do tri fertale i vuui na slobodnom ogoju, ga tak dugo tapimo, doklam je dosta gusti. S ovim katranom onda na mažemo rane tak, da čuva i brani od krvnih vuših.

S katranom moramo na mazati rane, jerbo za dva tjedne drugač opet pune budeju krvnih vuših.

Dober gospodar sadovnjaka svaki tjeden jedenput dobro previzetěra i ako na drevju krvne vuši spazi, odmah je vuništi.

Vugrintsits Nándor
školski ravatelj.

KAJ JE NOVOGA?

Iz Rumunjske.

Vnogi junak mladi žalosten je zvani,
Koj v rumunjskoj zemlji već je zakopani.

Vnoga majka sinka za nikaj nej dala,
Pak ga je zelena travica obrasla.

Travica zelena naj se mi sušiti,
Sinek moj ljubjeni nemrem te zabiti.

Došlo nam je vrěme, piše se od mira,
Vnoga majka tomu se bu žalostila.

Čula bu soldate idu od svih strani,
Ali njejni sinek je vre pokopani.

Oh nesrečna bila ta rumunjska zemlja,
Kakvu velku žalost si nam zrokovala.

Vnoga tužna majka pismo je čekala,
Za svojega sinka nikaj nije znala.

Nećekajte pismo na draga mamica,
Vašega sineka pokrila zemljica.

Za to sem vam ne dal ovo predi znati.
Bili bi žalostni sestrice i brati.

Ja bum zakopani med strašno kamenje,
Nebum inel križa, nit drugo znamenje.

Poslušajte ljudi, dragi prijatelji
Kak van je žalostno vu rumunjskoj zemlji.

Vnogomu se domaj žalost pripetila,
Otca i mamicu zemljica pokrila.

Ali tužen sinek nije bil mogući,
Da bi roditelje zadnjic vidle oči.

Vnogomu su z doma telegraf poslali,
Da su njegovu majku v zemlju pokopali.

Frisko sam to javil svomu kapitanu,
Morti bi me pustil na urlaub na prošnju.

Od mog kapitana dobil sem befela,
Nemrem, makar ti je vmlra mati mila.

Onda sam si zbrisal oči s bělim rubcom,
Kaj bum vezda začel s mojom braćom drobnom?

Tri su nam već ljeta, da se mi mućimo,
I vu bojnem polju se mi žalostimo.

Vnogim su ostala doma deca mala,
Koji si za otca nigdar nedu znala.

Tak i vnoga žena bez para svojega,
Svoje bu življenje v tugi sprevaljala.

Pitala bu vnoga kćerica jedina,
Gde pak je moj otec? mamica rodjena.

Oj ti lěpo mesto Medjmurje malo,
V kak velkoj žalosti je si ti ostalo.

Nećuje se flica nigdi popěvati,
Samo đevojčice žalostno plakati.

Ovak sem napisal svoje tužne dane,
Bog nas sve skup čuvaj na sve vėke, amen!

Iz rumunjske fronte. **Habian Jeromoš.**

— **Rusi su ostavilo Kaukazuša.** Iz Konstantinopolja javuju, da ruske čete su ostavile turska mesta i uzad su se vlačile na rusku granicu. Mesto ruskih četa vezda jermenske bande haraćiju v Kaukazušu.

— **Romania i mir.** Iz Bukaresta pišeju, da Avarecovi korman s centralnim državami mir oće svezati.

— **Ferdinand se bude zahfatił.** Stampa zvane englezke novine pišeju, da Ferdinand rumunjski kraj bude se brćas zahfatił, njegov naslednik bude njegov mlajši brat.

— **Na novo rat!** Iz Berlina javiju, da nemške čete budu na novo počele rat s Rusijom. Primirju je februara 17-ga konec bil bez da bi kontrakta napravili i ga podpisali. To pak nije još pravi mir med narodi.

— **Nesreća v Hradu.** Februara 16-ga po podanu na jednom replanu su gori leteli Sindler Marton kapitan i barun Urban Ivan leitinand Komaj se je replan zdiguil vel, se je uzazj prekopicnul Kapitan je vumre a leitinand se je teško oranil. Sindler je nē zdavnja poběgnul iz ruskoga suzanjstva.

— **Zaklat je svoju maćuhu.** V Katymaru (Bács-Bodrogvarmegija) se je Latinkov Toši bogati vlastelin oženil. Za ženu si je vzel jednu dvajsti let staru đevojku. Kurćanya Borbalu. Ali mada žena se je već predi s mladim Latinkov Ivanom sinom staroga Latinkov Tošia zaručila bila. Kad je dečko v Pilscaabi, gde je soldacku službu svršaval čul, da mu je zaručnica maćuha postala, dimo je poběgnul i s bajonetom na smrt vpičil mladu ženu. Žandari su ubojca soldackomu sudu odegnali.

bil čineći? Negda su tē soldati na jedno očnu megujenje skoćili, a vezda su tak, kak da ga nebi čuli.

Kaj je to!? Oči svoje je doli na zemlju pokvapil i rekel glasno i oštro: ovi šest ki su se dosta naspali, moraju iti i na steroga je mahnul s rukom on je moral iti. Idite deca, Rajta Induly! Obrnul se i odišel.

Šest soldatov se počelo zpravljati v stražu i za pol minute su gotovi pred kaprolom čekali. Kaprol je odmah dal dolnju zapoved. Rezdelil je, koj bude kam išel, kada do cija dojdeju. Odmah su poskakali na ravnicu i šli do drotnatoga plota. Kak su s težkom mukom kroz drotnati plot došli, dalje su već početirje morali iti poblatu, dalje pak po črevi su se morali vleći. Soldati su nje jeden čas gledali iz jarka, dok su je mogli videti. Onda pak su drugo ne mogli videti, kak zelenu tratu i na trati mrtiva tela. Dopušćeno je bilo, da ovi drugi ki su vu jarku, se moreju leći spat. Niti jeden je ne mogel spat; svi su nekši zaplašeni bili. Ki su navěk šelje i pripovesti pripovedali, oni vezda zamisljeno su jeden na drugoga gledali. Nekaj je njh na arcu tiščalo. Drugo nē, kak ovi šest na smrt odsudjeni soldatov. Milili su se njim. Za čas je došlo onih šest soldatov nazaj, ke su premenili i oni su stopram znali povedati, kak

je navarna okolica te stěne. Naj pogibeljněša je jama kre stěne. Ta jama je tak nastala, da je viseput je granat se v jednu mesto započil. Vu tu grabu je moći s neprijateljskoga jarka videti dobro. S mašinpuskom niti ne treba ciljati ta. Ono mesto, kak je pivnica bila, je nē tak nevarna. Ali za agacijom stati, ono pak je nevarno mesto. Vezda samo steblo stoji, korunu su ruski srpneli raztrgali. Dobro su si zapamtili, kak je lěpo cvela. Ianjisko lje to i nešteriput su se cvěta najeli dobro. Svaki poldan ima rus navadu na onu okolicu strěljati iz stukov. Ali denes pak ipak nabu to napravil? Im naši kanoneri su takajše t. h. o. Od drugoga su se nē znali spominati, samo od straže kre stěne.

Sve su je na red zeli. Prvi je jeden 20 ljet star mladić, još nije živel, pak vez da moral bude moguće vumreći. Kvar bi bilo za njega. Drugi je 40 ljet star clovek. Ima ljepi imětek, dvē fajne za zamuz puce i dober i posten gospodar je. Kvar bi bilo za njega. Treći je 30 ljet star šnajdar. Vezda si je štel stražmestrovu sestru za ženu zet. Kvar bi bilo za njega. Četrti je stacunar, peti je pisar, a šesti pak stolar. Za sve bi bilo kvar.

Milili su se njim pajdaš, ki su morali nato zadnju golgothu iti.

Mnulo je već i pol dvanajst vur. Oficěri su došli v jarek i pripravljali se k oružnomu miru. Bili su, ki su zeli vure iz žepa i minute su začeli brojiti. Vezda je dugša jedna minuta, kak predi: pol dneva. Minulo je već i triferkaljov na dvanajst. Onda još i pet minut i opet pet minut. Počelim strašno dugim frontu je čisti mir bil. I v zadnjih pet minuti se oglasil jeden ruski stuk. Jeden jediniput su strějali.

Kaj je to?! — Dobro su čuli, kak: milo javče te granat i videti, da je kre stěne oko agacije eksplođeral. Za kaj su strělili? Istina još vezda imaju juša, kajti nije dvanajst vur. Zakriči jeden zugsführer, da nas rusi oćeju vkaniti. Dečki pnske i ručne granate v ruke i na šturm ideju na magjarsko postenje jih vučit. Svi su odmah pripravnii bili. Začeli su kricati, do zadnje kaplice krvi se budu bili. Zapovednik je komaj vtišil i dal zapoved, da svi mirno moraju čekati. Taj zadnji hitec je moguće žato, da nisu štel kuglju v stuku ostaviti i rajši su nju vuon strěljili. Nē su ciljali nego žamo v ljuit strělili. Gledite ta, oni su već počeli rakete metati v zrak. Kaj znaćiju roketē kak miro. Hajdmo i mi z njimi napre. Jeden dva.

Kak su zakēte v luft metali, jedenput: se potegnul zpod drotnatog plota jeden sol-

— **Ogenj v jednim kloštru.** V Montreux varša v jednim kloštru je ogenj nastal i na četrtim kaktu su se pedeset deca vništile. Nesreća se je v noći prijetila.

— **Kradja.** V Budapešti su nepoznati činitelji v štacun Arvai Šamua provalili i iz štacuna 30 jezer koruna vrednosti dragulje odnesli. Redarstvo ište tolvaje.

— **Kaj bude na protuletju?** Grazer Tagespost novine pišeju, da do vezda su samo dva američanski vojni sbori došli v Europu na front, dva-tri sbori su na putu, ili pripravnji, da je na ladje spraviju. To su sve skupa pet vojni sbori, stojezer soldati. Ali pred majušom na budu mogli proti nemcom v rat stupiti.

— **Kuzmanek general je dimo došel.** Kuzmanek Herman general, koj je Przemysl festunga branil, je februara 18 ga iz ruskoga suzanjstva v Beč dolazil. Kuzmanek je skorom tri léta bil v Rusiji kakti zarobljenik. Generala su v Beču na kolodvoru višese soldacke i gradjanske osobe primili, med njimi i Weishirchner gradski načelnik.

— **Zeljeznička nesreća.** Poleg Barcelone (Spanjolska) se je jeden šnelcug s jednim lascugom skupa stresnul. Odputnikov šestnajst ih je vumrlo, nekoji pak su oranjeni bili.

— **Navala na ulici.** V Peestsentbrincu je jeden nepoznati soldat Polacek Tamasa kavanara v glavu vudril a med tem pak te je jeden civilni človek, koj je soldatov pajdaš bil je kavanaru iz žepa šestdeset koruna vkrala pobegnul.

— **Przemysl festunga oroslan dimo je došel iz ruskoga robstva.** Tamásy Árpád general, koga su rusi s celom njegovom vojskom vlovili v Przemyslu i v Rusiju odegнали, dimo je došel iz Rusije. Dimo su ga pustili rusi ravno tak, kak i Kuzmanek generala, zapovednika festunga, koj je sad na putu proti domu. Popriliki moremo reći, da još vnogi viteški naš vojniki, koj je v

Przemyslu vu rodstvu opal, za kratko vréme dimo bude došel. Tamásy general je bil vodja onoga šerega kój je Przemysla branil.

Fogarasi Tamásy generala ime navek bude na glasu, kad se od glasovitnoga festunga Przemysla spominali budemo Przemysl festunga ime i njegvo ime nemore se širom reztoči.

Dva ruske juriše slavno su preterpeli Tamásy generala viteški vojniki. Doklam su obkoljeni bili vu festungu, Tamásy general višeput je probal rusko kolo širom rezbiti. Viteški branitelji festunga višeput su probali vun vdrti, ali rusko kolo tak močno je bilo i rusi na okolici festunga tak čvrsto su se deržali, da ne su mogućni bili ruskega fronta predrti. Švrho toga Tamásy general ovo prezime je dobil za svoje viteštvo: Oroslan Perzemysl festunga.

Kad su već svega stroška potrošili, Tamásy general još jedenput i to zadnjič je probal vun vdrti, ali stom žalostjom je moral nazat se vu festung poteći, da rusko kolo neje moći predrti.

Rusom je na pomoć došel glad: četiri mesecov su viteški branili Przemysla, doklam su poleg glada morali se predati i vu žalostno robstvo oditi svi, koji su vu Przemyslu bitu.

Serega, koj je tak dugo branil festunga Tamásy general je vodil, koj je pred taborem vu ministerium bil odredjeni. Kad se je labor počel, Tamásy general odmah svojovolno se je javil i taki je dobil na ruku jednoga vojnoga sbora, koj je vu Przemysl bil poslani. Od potlam, kak je Przemysl propal, Tamásy žalostnoga robskoga kruba je jel, tizam skorom do konca boja. Dugo su ga preganjali, doklam su mu odredili, da vu Vorones mora iti. Vorones je vu Južni Rusiji, Neje vu takvim položaju bil, kak jeden general mora biti. Samo negda, negda je dobil žena lista odnjega vu Beč. Tamásy nigdar se je ne služaval. Zadnji list, koj je vu Beč došel 1917. leta novembra meseca je bil pisani. Na ovim listu je pisal, da na

skoroma se bude oslobodil. Za nekoji tjeden opet je došel list vu kojem piše, da rusi su ga iz pustili i vu Stockholm poslali, odkud je pred nekojim danom zdrav došel dimo vu Beč. Kralj ga je odmah pozval ksebi, komu je prejavil, kak se je moral predati.

Pesem iz bojnog polja.

Vezda ja putujem po svétu širokim,
Zenu sem ostavil v Medjimurju malim.

Peljal sam se proti rumunjskoj zemlji,
Sinke, Zenu stavil v najveškoj žalosti.

Bogu ljublenomu sem vas preporučil,
Ki bu vam na pomoć, dok me dimo pustil.

Naj vas čuva domaj v Medjimurju malim,
A mene tužnoga na frontu rumunjskim.

Da bi oštra kuglja stičica postala,
Nebi vnoga draga prez para ostala.

Neznam, kak bu dalje ljublena grlica,
Mort me nebu našla ta oštra kugljica.

Či bi me pak našla ta ruska kugljica,
Nemreš mi pomoći, ti draga ženica.

Či bi morti čula mi glasa mrtvoga,
S Bogom mi ostani do groba hladnoga.

Za sineke male mi je jako težko,
Na nje se zmišljujem vnogiput prežuhko.

Ota sem si stavil na smrtnoj posteli,
A svo staru majku vu velkoj žalosti.

Bratec mi je v Ruskoj tužen vre zajeti,
Od njega ja nemrem nit glasa dobiti.

Njegva mala deca ga nedu poznala,
Či nej došel dimo, nedu ga imala.

Hodi japek dimo iz te ruske zemlje,
Ili pak nam pošli jedno pozdravljenje.

Da si živ na svétu, kaj bumo mi znali,
Da v žalosti namo na svétu živeli.

Na rumunjskom frontu. **Novák Vincze**
tüzér iz Bottornje.

dat, ki je došel od sténe i javil je, da ovaj granat je onoga soldata reznesel s agacijom skupa, ki je za niom pazl. Zapovednik je dal zapoved, da idu sanitéci i naj potereju skupa télo. Vezda se ne treba po črévi vleći, nego morete sigurno iti. Sanitéci su ošli po mrtvoga i po putu su se od njega spominali. Kak je to dober veren i siguren soldat bil. Imel je već tri medalije. Zakaj je ipak ravno njega trefil granat?! Njegovu rezmrcvareno télo su spobrali i jedno písmo su našli tam, koju je pisal on dan k svojoj familiji. Pismo je sledeće glasilo.

»Rusko bojno polje!« Draga moja žena. Naj prije van rečem: Hvaljen budi Jezus Kristus! Željim, da bi te ove reći v takvim veselju našle, kakkvim sam vezda. Nemrem ti pisati, kaj me veseli, ali moram ti reći, da budeš i ti vesela s mojim grlicama, kada zeznaš zroka mojega veselja. Jako se mi mišis, da tuliku trpiš doma. Pomoći ti ne morem. Gospodarestvo mi imaj na brigi veliki. Kak sam ti pisal, kaj bi zrebče prodala. Naj je tržiti. Či se mi Bog dragi da dočekati za malo vréme budem je ja mogel vu čiti voziti. Trebamó marhu, s kim budem onda cigla vozil? Spominaj se cimarmanom za rušt, za kuliko i gda bi ga mogel delati? Vino takajše naj tržiti nego či moreš, kupi gde. Treba je za gostovanje Maričino i za

zidare i težake, kada budemo hižu zidali Mariči. One dva orebe daj zažagati, šteri su kre parme. Z jednim listarom sam se dopomenul, ki je vezda tu s menom v kornpaniji. On bude pohižtvo delat. Daj mi narediti jednu ljepu črnu suknatu opravu. Kada dođem dimo, kaj budem imel. Čizme daj na drévo vudriti. Samo to vas prosim tebe i vas dvé puce moje grlice, da molite i prosite Boga da skim prije budemo se mogli videti. Ja tu nemorem moliti. Dobre verne budite moje grlice, im vaš japek za malo vréme bude dimo došel. Pozdravljam i kušujem vas. Hvaljen budi Jezus Kristus!

Siromaški soldati težko su si zdehnuli nad listom. Lista i drugo pisma su prek dali zapovedniku. Zapovednik ši je takajše zdehnul nad pismom i rekel je, da naj nešci piše njegvoj familiji. Dober soldat i kak sam čul, da je i dober gospodar bil. Odvečer su ga slepom paradom zakopeli.

Njegov pajdaš je sledeće pisal: Draga moja Prijateljica! Na mene je došla ta nesrećna dužnost da žalostnim srcem vam moram pisati ovaj žalosten glas, da vaš muž je zadnji denes poldne za domovinu hrabro smrt podnesel od zadnjega ruskoga granata. Muževo pismo del vu svoj list i poslal njegov familiji.

23 magyar hold birtok Kozlovcsákon (Szentorbánhegy) Stridó mellett két házzal eladó. A birtokból ca 3/4 hold termő szőlő, 8 hold erdő, a többi szántóföld és rét.

Eladási feltételek megtudhatók az eladással megbízott

Csáktornyal Takarékpénztár R.-T.-nál
Csáktornyan.

Vu Kozlovčáku (Szentorbánhegy) blizo Štrigove je 23 mekot (magyar hold) imetka sa dvemi lepimi hižami na prodaju: od toga imetka okolu 3 i pol mekote su gorice, 8 mekot šume a drugo pak oranica i senokoša.

Prodavne kondicije moreju se dobiti pri

Čakovečki (stari) Špartasi,
koja ima naloga toga imetka prodati.

MEGHIVÓ.

A Csáktornyai Gőzmalom és Villamtelep Részvénytársaság

1918. március 25-én délután 5 órakor tartja meg saját helyiségében

X. ÉVI RENDES KÖZGYŰLÉSÉT,

melyre a t. részvényesek ezennel meghivatnak.

Tárgysorozat:

1. A közgyűlési jegyzőkönyvvezető és 2 részvényes kijelölése a jegyzőkönyv hitelesítésére.
2. Az igazgatóság és a felügyelő-bizottság jelentésének felolvasása, a zárszámadások előterjesztése és határozathozatal a nyereség hováfordítása iránt.
3. Az igazgatóság és felügyelő-bizottság részére a felmentvény megadása.
4. Határozathozatal az alaptőkének 450.000 koronáról 800.000 koronára leendő felemelése tárgyában.
5. Igazgatósági indítvány az alapszabályok 3., 5., 15., 20., 22., 25., 29., 30. és 36. §-ainak módosítása tárgyában.
6. Esetleges indítványok tárgyalása.

Az igazgatóság.

20. §. Minden részvény egy szavazatra jogosít, de saját részvényei után és megbízás alapján is egy részvényes összesen csak 20 szavazatot gyakorolhat. Személyesen meg nem jelent részvényes valamely frásbellig meghatalmazott részvényes által képviselheti magát. Kiskorúak vagy gondnokság alatt állók törvényes képviselői azonban anélkül is lehetnek meghatalmazottak, ha nem részvénybirtokosok is.

21. §. Szavazati joggal a közgyűlésen csak azon részvényes bír, kinek részvénye a közgyűlés előtt legalább 30 nappal íratott át nevére a társasági részvénykönyvben.

22. §. Csak olyan indítvány tárgyalható a közgyűlésen, mely legkésőbb 14 nappal a közgyűlés határideje előtt írásban jelentetett be az igazgatósághoz.

30. §. A felülvizsgált számadások a közgyűlést megelőzőleg 8 nappal a részvényesek által a vállalati irodában betekintethők.

Vagyon

Mérleg-számla.

Teher

	K		f			K		f	
Készpénzállomány			7924	88	Részvénytőke		450000		—
Gyártelep:					Értécsökkenési tartalékalap	50000	—		—
mult évi felvétel	128500	—			ez évi dotáció	50000	—	100000	—
lelőcska gépek értékesítéséért	6500	—			Adótartalék		15000		—
hozzál új malomgépek és építkezés	241889	07	363889	07	Fel nem vett osztalék		400		—
Vezetékháló			114789	33	Hitelezők		1282952		07
Árammérők			7000	—	Nyereség:				
Gabona- és őrléménykészlet			879998	90	mult évi áthozat	5797	40		
Villamszerelési anyagkészlet			22137	76	ez évi tiszta haszon	71207	32	77004	72
Zsákkészlet			25000	—					
Hadikölcsön			93907	50					
Adóskok (haditermény, postai. stb.)			411709	35					
			1926356	79				1926356	79

Kiadás

Eredmény-számla.

Bevétel

	K		f			K		f	
Adók			9852	—	Mult évi nyereségáthozat		5797		40
Biztosítás			15164	58	Összjövedelem az üzemi és üz. költségek levonása után		146223		90
Értécsökkenési tartalékalapra			50000	—					
Nyereség:									
mult évi áthozat		5797	40						
ez évi tiszta haszon		71207	32	77004	71				
			152021	30				152021	30

Csáktornya, 1917. december 31-én.

Az igazgatóság részéről:

Pátkai Jakab

Ugyvezető igazgató.

A könyvelésért:

Szerb Henrik

könyvelő.

Megvizsgáltatott és rendben találtatott.

A felügyelő-bizottság nevében:

Pálya Mihály

felügy. biz. elnök.